

§ 2. 1. Wykupieniem ze środków budżetu państwa będą objęte nie spłacone przez kredytobiorców odsetki od kredytów na inwestycje:

- 1) zakończone i rozliczone w wysokości do 100% należności banków z tytułu nie spłaconych przez kredytobiorcę odsetek od kredytów,
- 2) w trakcie realizacji w wysokości do 30% należności z tytułu nie spłaconych odsetek od kredytów.

2. Wielkość środków budżetu państwa na wykup odsetek będzie określana corocznie — stosownie do kwot przeznaczonych na ten cel w ustawie budżetowej na dany rok — w umowach zawieranych przez Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa oraz Ministra Finansów z Powszechną Kasą Oszczędności — bankiem państwowym, Bankiem Gospodarki Żywnościowej i innymi zainteresowanymi bankami.

§ 3. Wykupienie ze środków budżetu państwa należności banków z tytułu odsetek nie spłaconych przez kredytobiorcę następuje, gdy zostaną spełnione następujące warunki:

- 1) kredytobiorca zobowiąże się do przeznaczania na spłatę kredytu, wraz z odsetkami, nie mniej niż 20% miesięcznych dochodów swojego gospodarstwa domowego w całym okresie spłaty i umożliwi kontrolę tego warunku przez bank,
- 2) oprocentowanie kredytu w 1992 r. nie przekracza 110% stopy procentowej kredytu refinansowego; w następnych latach wskaźnik ten będzie ustalany w umowach, o których mowa w § 2 ust. 2,
- 3) bank zobowiąże się do ograniczenia wobec kredytobiorcy roszczeń z tytułu spłaty kredytu i odsetek do kwoty określonej w pkt 1, a kredytobiorca — do zwrotu odsetek przejściowo wykupionych ze środków budżetu państwa.

§ 4. 1. Gdy w wyniku utraty pracy przez kredytobiorcę (członka spółdzielni mieszkaniowej) lub osobę pozostającą z nim we wspólnym gospodarstwie domowym dochód tego gospodarstwa w przeliczeniu na osobę spadnie poniżej 75% najniższej emerytury z poprzedniego kwartału, na wniosek kredytobiorcy (członka spółdzielni mieszkaniowej) spłata kredytu i odsetek może być zawieszona, a budżet państwa przejściowo wykupi należności wobec banku.

2. Okres zawieszenia spłaty, o którym mowa w ust. 1, nie może być dłuższy niż 6 miesięcy.

§ 5. 1. Rata spłaty zadłużenia wobec banku, począwszy od II kwartału 1992 r., nie może być mniejsza niż 20% dochodu gospodarstwa domowego kredytobiorcy z poprzedniego kwartału. Przez dochód gospodarstwa rozumie się dochód tego gospodarstwa przed opodatkowaniem podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

2. Wyliczone przez bank należności z tytułu spłaty kredytu, wraz z odsetkami za I kwartał 1992 r., na podstawie przepisów obowiązujących w 1991 r., podlegają skorygowaniu z zachowaniem zasady przyjętej w ust. 1.

§ 6. Sposób rozliczeń wynikających z tytułu wykupienia odsetek oraz upoważnienie do przyjmowania od kredytobiorców należności z tytułu spłaty tych odsetek określają umowy zawarte przez Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa oraz Ministra Finansów z Powszechną Kasą Oszczędności — bankiem państwowym, Bankiem Gospodarki Żywnościowej i innymi zainteresowanymi bankami.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1992 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

258

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych w 1991 r. i 1992 r.

Na podstawie art. 20 ust. 2 i art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 21, poz. 124 i Nr 43, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1990 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych w 1991 r. i 1992 r. (Dz. U. Nr 48, poz. 283 i Nr 73, poz.

434, z 1991 r. Nr 11, poz. 37 i z 1992 r. Nr 2, poz. 3) załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1992 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1992 r. (poz. 258)

TABELA MIESIĘCZNYCH STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO

Kategoria zaszeregowania	Kwota w złotych
1	2
I	900.000—1.000.000
II	950.000—1.100.000
III	1.000.000—1.200.000
IV	1.050.000—1.300.000

1	2
V	1.100.000—1.400.000
VI	1.150.000—1.500.000
VII	1.200.000—1.600.000
VIII	1.250.000—1.700.000
IX	1.300.000—1.800.000
X	1.350.000—1.900.000
XI	1.400.000—2.000.000
XII	1.450.000—2.100.000
XIII	1.500.000—2.200.000
XIV	1.550.000—2.300.000
XV	1.600.000—2.500.000
XVI	1.650.000—2.700.000
XVII	1.700.000—2.900.000
XVIII	1.750.000—3.100.000
XIX	1.800.000—3.300.000
XX	1.850.000—3.500.000
XXI	1.900.000—3.700.000
XXII	2.000.000—4.000.000

259

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1992 r.

w sprawie zakresu i trybu korzystania z praw przez kierującego działaniem ratowniczym.

Na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351) oraz art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400 i z 1992 r. Nr 21, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kierujący akcją ratowniczą lub innym działaniem ratowniczym prowadzonym przez jednostki ochrony przeciwpożarowej jest uprawniony do zarządzenia:

- 1) ewakuacji ludzi z rejonu objętego działaniem ratowniczym w przypadku zagrożenia życia i zdrowia, w szczególności gdy:
 - a) istnieje możliwość powstania paniki,
 - b) przewidywany rozwój zdarzeń może spowodować odcięcie drogi ewakuacyjnej,
- 2) zakazu przebywania w rejonie objętym działaniem ratowniczym osób postronnych oraz utrudniających prowadzenie działania ratowniczego,
- 3) ewakuacji mienia, w szczególności gdy:
 - a) istnieje możliwość rozprzestrzenienia się pożaru lub innego zagrożenia,
 - b) usytuowanie mienia utrudnia prowadzenie działania ratowniczego,
- 4) prac wyburzeniowych oraz rozbiórkowych, w szczególności w sytuacjach:
 - a) zagrożenia ludzi, zwierząt lub mienia,
 - b) potrzeby dotarcia do źródeł zagrożenia w celu jego rozpoznania oraz ograniczenia wzrostu,
 - c) potrzeby użycia środków gaśniczych i neutralizatorów oraz odprowadzenia substancji toksycznych,
 - d) potrzeby zapewnienia dróg dojścia i ewakuacji,
- 5) wstrzymania komunikacji w ruchu lądowym, w szczególności w celu:

- a) zapewnienia właściwego ustawienia i eksploatacji sprzętu ratowniczego,
- b) zapewnienia dróg komunikacyjnych na potrzeby działania ratowniczego,
- c) eliminacji zagrożeń powodowanych przez środki komunikacji,
- d) realizacji zadań określonych w pkt 1—4,
- 6) przejęcia w użytkowanie, na czas niezbędny do działania ratowniczego, pojazdów, środków technicznych i innych przedmiotów, a także ujęć wody, środków gaśniczych oraz nieruchomości przydatnych w działaniu ratowniczym, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 24 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351),
- 7) odstąpienia od zasad działania uznanych powszechnie za bezpieczne, z zachowaniem wszelkich dostępnych w danych warunkach zabezpieczeń, jeżeli w ocenie kierującego działaniem ratowniczym, dokonanej w miejscu i czasie zdarzenia, istnieje prawdopodobieństwo uratowania życia ludzkiego, w szczególności w przypadkach, gdy:
 - a) z powodu braku specjalistycznego sprzętu zachodzi konieczność zastosowania sprzętu zastępczego,
 - b) fizyczne możliwości ratownika mogą zastąpić brak możliwości użycia właściwego sprzętu,
 - c) jest możliwe wykonanie określonej czynności przez osobę zgłaszającą się dobrowolnie.

2. Zarządzenia kierującego działaniem ratowniczym, o którym mowa w ust. 1, są decyzjami, którym może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, w trybie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 2. 1. Kierujący działaniem ratowniczym jest uprawniony do żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, jednostek gospodarczych i organizacji społecznych oraz od obywateli.